भौमोऽत्रिः।इन्द्रः। अनुष्टुप्।

उरोष्टं इन्द्र रार्धसो विभ्वी रातिः शतकतो।

अर्घा नो विश्वचर्षणे द्युम्ना सुक्षत्र मंहय॥ ५.०३८.०१

शतकतो- अनन्तप्रज्ञ । विश्वचर्षणे- सर्वदर्शिन् । सुक्षत्र- शोभनक्षत्रिय । इन्द्र- परमेश्वर । उरोः-विस्तृतायाः । ते- तव । राधसः- संसिद्धेः । रातिः- दानम् । विभ्वी- व्याप्तम् । अधा- अतः । नः-अस्मभ्यम् । सुम्ना- तव दीप्तीः । मंहय- यच्छ ॥१ ॥

यदीमिन्द्र श्रवाय्यमिषं शविष्ठ दिधेषे। पप्रथे दीर्धश्रुत्तमं हिरण्यवर्ण दुष्टरम्॥ ५.०३८.०२

हिरण्यवर्ण- सुप्रकाश । शविष्ठ- अतिशयबलसम्पन्न । इन्द्र- परमेश्वर । यत्- याम् । ईम्- एताम् । श्रवाय्यम्- श्रुतिमतीम् । इषम्- सदेषणाम् । दिधषे- धारयसि । सा । दुस्तरम्- अजेया । दीर्घश्रुत्तमम्- नित्यश्रुतियुक्ता । पप्रथे- प्रथिता भवति ॥२ ॥

शुष्मिस्तो ये ते अद्रिवो मेहनी केत्सार्पः। उभा देवाविभिष्टये दिवश्च गमश्चे राजथः॥ ५.०३८.०३ अद्रिवः – विज्ञन् । ते – तव । शुष्मासः – बलानि । मेहना – मंहनीयानि । केतसापः – प्रज्ञास्पर्शकानि । उभौ देवौ – इन्द्रश्च मरुत्समूहश्च । अभिष्टये – कामनापूरणाय । दिवश्च गमश्च – द्यावापृथिव्योः । राजथः – विराजेथे ॥३॥

उतो नौ अस्य कस्य चिद्दक्षस्य तर्व वृत्रहन्।

अस्मभ्यं नृम्णमा भेरास्मभ्यं नृमणस्यसे॥ ५.०३८.०४

उत- अपि च। नः- अस्मभ्यम्। अस्य कस्य चित्- अनिर्देश्यस्य। दक्षस्य- समर्थस्य। तव- ते। नृम्णम्- वीर्यम्। आ भर- आहर। अस्मभ्यम्- नः। नृमणस्यसे- सम्पदमिच्छसि॥४॥

नू तं आभिरभिष्टिभिस्तव शर्मीञ्छतकतो।

इन्द्र स्यामं सुगोपाः श्र्र स्यामं सुगोपाः॥ ५.०३८.०५

शूर- समर्थ । शतकतो- अनन्तप्रज्ञ । इन्द्र । आभिः- एताभिः । इष्टिभिः- सदेषणाभिः । ते- तव । शर्मन्- मङ्गळे । सुगोपाः- सुगोप्तारः । स्याम- भवेम ॥५॥